

1

Adam T

Privesc

Adânc, în ochii tăi... în noaptea din ei,
La cum ai intrat și nu te-ai furișat,
La zâmbetul prostesc și obosit ce-ți apune pe maxilar,
La roba-ți ponosită, de apă de cadavre îmbâxită,
Nu te așteptam, nu așa curând [oricum],
Știu de ce-ai venit, da' să știi, nu m-am pregătit
Nu mai poți pleca fără viața mea.
Încet m-ai descântat și apoi m-ai secerat.
M-ai prins cu degetele tale osoase și reci,
Bănuiesc că vrei să pleci cu mine-n
Sacu-ți plin de suflete, destine și durere.
Uitare și regret, iubire și garoafe
Mă vor însoți în nemuritoarea
Veșnicie.

Lăsăm, în urmă, o siluetă într-un costum de lemn uscat,
Rostesc o rugăciune și am plecat,
Cu tine spre asfințit.